

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה
BY MR. AND MRS. DUVY GROSS

WEEKLY PLANNER

פרשת השבוע וישלח דף השבוע מגילה ח' פרנס השבוע לז"נ רב נפתלי בן מאיר ברוך ז"ל

Dedications available, email R' Zacharia Adler - info@dafaweek.org

ג) לימוד וחזרה (ד' פעמים) וחזרת מסכת תענית	ב) אליבא דהלכתא	א) עם מראי מקומות	<<< TRACK פרנס היום
☐ דף ח' עמוד א'	☐ דף ח' עמוד א' עם רש"י	☐ דף ח' עמוד א' עם רש"י ותוס'	יום ראשון לע"נ...
☐ דף ח' עמוד ב'	☐ דף ח' עמוד ב' עם רש"י ☐ בענין האוסר הנאה מחבירו שו"ע יו"ד רכא' א' ש"ך שם	☐ חזרה דף ח' עמוד א' ☐ בענין הא לא קפדי אינשי ע' ר"ן נדרים דף (לג.) רשב"ם ב"ב (נז:)	יום שני
☐ חזרה א' דף ח' עמוד א'	☐ בהמשך הענין ערו"ה שם אות ט' שם אות יב'	☐ דף ח' עמוד ב' עם רש"י ותוס' ☐ בהמשך הענין ע' טורי אבן מגילה (ח.) אבני מילואים סימן כח ס"ק קובץ שעורים בבא בתרא אות רנו'	יום שלישי
☐ חזרה א' דף ח' עמוד ב'	☐ בענין לתפור מזוזה שו"ע יו"ד רפח' ב' שם ד'	☐ חזרה דף ח' עמוד ב' ☐ בענין נדרים חייבים באחריות ע' תוספות חולין (כב:), רש"י חולין (קלט.)	יום רביעי
☐ חזרה ב' דף ח' עמוד א'	☐ בהמשך הענין פתחי תשובה שם אות ד' ערו"ה רפח' ו'	☐ בהמשך הענין ע' רמב"ם מעשה הקרבנות פי"ד ד- ה' הגר"מ סאלאוויציק	יום חמישי
☐ חזרה ב' דף ח' עמוד ב'	☐ בענין כתב של שאר לשונות שו"ע או"ח שו" ס"ק יא' משנ"ב שם אות מז' באור הלכה שם	☐ בענין תפירה במזוזה ע' רד"ה לתופרן מגילה (ח:), שו"ת חוות יאיר סימן קצב' רשב"א מגילה (ז:) ריטב"א שבת (עט:)	יום ששי
☐ חזרה ג' דף ח' מגילה ☐ חזרה דף ח' תענית	☐ חזרה דף ח' מגילה ☐ חזרה דף ח' תענית	☐ חזרה דף ח' מגילה ☐ חזרה דף ח' תענית	שבת
☐ חזרה דפים ה'-ז' מגילה ☐ שיעורי עיון על הדף ☐ בחינה על הדף			הוספות

לימוד מסכת מגילה מוקדש לע"נ ר' סנדר חיים זאב ב"ר יחיאל ישראל הירט ע"ה

dafaweek.org • info@dafaweek.org • 718.376.9663

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה
BY MR. AND MRS. DUVY GROSS

מגילה דף ח'

נסדר ע"י אשר יעקב מילמן

יום שני ויום שלישי

בענין הא לא קפדי אינשי

2) רש"י חולין (קלט.)³.....#7

1) ר"ן נדרים דף (לג.).....#1

3) רמב"ם מעשה הקרבנות פי"ד ד-ה'.....#8

2) רשב"ם ב"ב (נז:).....#2

4) הגר"מ סאלאווייציק.....#9

3) טורי אבן מגילה (ח.).....#3

יום ששי

4) אבני מילואים סימן כח ס"ק מט'.....#4

בענין תפירה במזוזה

5) קובץ שעורים בבא בתרא אות רנו'.....#5

1) רד"ה לתופרן מגילה (ח:).....ע"ש

יום רביעי ויום חמישי

2) שו"ת חוות יאיר סימן קצב'.....#10

בענין נדרים חייבים באחריות¹

3) רשב"א מגילה (ז:).....#11

1) תוספות חולין (כב:)².....#6

4) ריטב"א שבת (עט:)⁴.....#12

כלשון המאירי וז"ל כאן "אלא שהנדרים אם הפרישו ומת חייב באחריותו שענין נדרו הוא הרי עלי להקריב והרי לא הקריב." וע"ע הדבר אברהם ח"ב סימן ג' ד"ה עוד מה שהסביר בענין זה. ⁴ וע"ע בילקוט יוסף ציצית ותפילין הערות סימן לג - דין תיקוני התפילין והרצועות שמאריך הרבה בזה וגם מביא מח' ראשונים אם דין זו בדיעבד או אפילו לכתחילה יכול לתפור שני דפים של מזוזה אם גידין.

¹ ועוד ראיתי ללקט דברי הגרי"ז (הובא בספר ברכת אברהם כאן) על הלשון "כמאן דטעין על כתפיה דמי" וז"ל "ושמעתי בשם מרן הגרי"ז ז"ל ביואר לשון כמאן דטעין אכתפיה, דנאמר בזה יסוד בגדרי נדר דהרי עלי, דאין זה רק נדר על עצמו שנודר להביא קרבן, אלא דזה דין אחריות על מה שהפריש, והוא דין בגוף הקרבן, ומה שמקריב כשנאבד נחשב חליפתו וכו'" ² ועיין בחזו"א או"ח קמב' ב' וז"ל על דברי תוס' הנ"ל "ונראה דר"ל לענין ב"ת דלא עבר וכו'" ע"ש. ³ ומבואר מרש"י דאין הפשט דיוצא חיוב הקרבת קרבנו במה שהביא לעזרה אלא דנדרו רק הבאתו לעזרה ולא יותר. וזה שלא

לע"נ ברוך בענדיט וברכה גרוס ע"ה
BY MR. AND MRS. DUVY GROSS

7.רש"י חולין (קלט.)

לדור: נדר האומר הרי עלי עולה.
ולא"כ הפריש בהמה ולאמר הרי זו
לגדי אם מתה חייב נאחזקותה
הואיל ומעיקרה ארכנה אכתייה:
דמיחסר הקרבה. ל"ז אמר עלי
הכי קאמר עלי להביאו לעורה אבל
בדק הבית גמרו בהשפעתו ואי משום
ללא הביאו ליד גזר הכל גזרין
ללא הביאו ליד גזר הכל גזרין
בדק הבית שאף הן נקראים קרין

9.הגר"מ סאלאוויציק

הש"ס והנה לדעת רש"י ותוס' עולה השאלה כיצד
קיים נדר להקריב קרבן כמה שהביאו לכהן הגזבר
במקדש. ועי' במל"מ כה"ל מעה"ק שם שהמה מדין
שהיה שלא לשמה שלא עלתה לבעלים לשם חובה
(וכח"ס ד"ב א.) ואמנם תמיהה גדולה היא על רש"י
ותוס'.

וביאר הגר"מ זצ"ל שמסירה ליד גזבר אינה

מעשה קנין גזרל מעין יד הרוט. אלא חלות דין
בכפונת הבאה וטיפול בכרוב. כן יוצא ממה שפוסק
הרב"ם (פ"ב מבכורים ה"ב) שחייב הבעל באחריות
ביבויים "עד שיביאם לחר הבית". הגרא סינה את
הגירסא לבית (כל' "הרי") דהיינו לעורה כמצותה
דביבויים, כי דעתו שחייב אחריות בכבירים נמשך עד
קיום מצות הבאת הביבויים לעורה. אולם הגר"מ
זצ"ל הסביר בשם אביו הגר"ח זצ"ל שלפי הגירסא
שלנו ברמב"ם אין חייב אחריות תלוי בקיום מצות
הבאת הביבויים עד גמורה, אלא הוא תוצאה מחיוב
טיפול מיוחד שמטיל על הבעלים בקדשים. בהבאה
לחר הבית כבר קיימו הבעלים את חובת הטיפול
ועליהם אף שלא קיימו עדיין את מצות הבאת
הביבויים בחפצא לעורה, ואחרי שנתקיימה מצות
הטיפול קפנה האחריות, שכן אחריות דין הוא בחובת
טיפול. וכן אליבא דרש"י ותוס' בקרבנות נדרים ע"י
מסירה ליד הכהן בעודה מקיימים הבעלים את חובת
הטיפול להביאם לעורה ובכך נפטרו מאחריות. אייה
ליסוד זה הביא הגר"מ זצ"ל מהספרי (דברים י"ב, כ"ו
אות מ"ה). שם מבואר לחר מ"ד חייב האחריות
בקרבתו הוא עד הבאת הקרבן לכאן הגולה ולא
לעורה. והרי מובן מאליו שלענין קיום נדרו אין באר
הגולה מעלה או פוריה, ובע"כ שחייב האחריות הוא
מדין טיפול מיוחד, ולמ"ד זה חייב הטיפול המיוחד
בובחים נגמר בהבאת הקרבן לכאן הגולה. והסיק
הגר"מ זצ"ל שהבאת קדשים ליד גזבר אליבא דרש"י
ותוס' אינה קנין ממש פשוט להקדש כמו בהירוט אלא
קיום מצות טיפול הבעלים בקדשיהם. וגם הסביר

12.ריטב"א שבת (עט):

ל"מא מסייע ליה תפלין של יד⁹⁶ עושים וכיו'
מ"ט דאין מורידים הא מורידין עושין. פי'
כגון בחדות או דאתני עלייה מעיקרא כדאית'
בפרק הקומץ⁹⁷. ומכאן נר' ראה ברורה דמוזוה
שכתבה בשני דפי' אפי' בשתי חתיכות כשרה
כיון שהם תפורות, דהא הכא כשעושים מספר
תורה מזוזה אי איפשר אלא בהכי, כי שמע והיה
אם שמע מפורות הן בתורה. והא [ד]משמע
במסכת סוטה⁹⁸ שאם כתבה בשני דפי' פסולה,
היינו בשתי חתיכות שאינן תפורות⁹⁹ ומכאן

6.תוספות חולין (כב):¹

והביא תחלת הליהוב שזוה
ושזוה מהו ספיקא הוי
ונפיק. ולא"כ כיון דממה נפשך האחד
פסול היאך יכול להקריב ו"ל דמיבעיא
ליה כגון דלאס עבר כהן והקריב
א"י נמי כיון שהביאו ליד הכהן ילא
ידי גזרו מאחר דמ"מ האחד מהן
ראוי להקריב וי"מ דבבמה ליזי

8.רמב"ם מעשה הקרבנות פי"ד ד-ה'

וכו ע"י אינו חייב באחריות.
האומר דמי שור זה עלי עולה
וכו. משנה גמריין ס"פ האומר
זשקלו (כו) ולמה נגמרו לא שם אלא
לומר דמי שור זה עלי עולה אלא
לומר שור זה עלי עולה כיון דלמר
זה ומת אינו חייב נאחזקותו ע"י
אמר שור זה עלי עולה כיון דלמר
עולה ע"מ שלא אחריב באחריות.
פסוק כפוף מנחות (סג).

אם מת או נגנב אינו חייב באחריות: ו האומר דמי שור זה

10.שו"ת חוות יאיר סימן קצב'

מסיני. (יב) ובמסכת סופרים [פרק ב הלכה יא] כתב
עוד דיני ספר תורה שנקרע וכו' הלכה למשה
מסיני יע"ש. ובגמרא דמנחות דף ל"ב [ע"ב]
סרגול במזוזה הלכה למשה מסיני, וגבי
תפילין בפרק א' [הלכה ג] כתב הרמב"ם דיו
הלכה למשה מסיני. (יג) נכרוכות בשערן
ונתפרות בגידין, פירוש התפילין. זכרו הרמב"ם
בספרו [תפילין פ"ג ה"א] והוא גמרא פרק במה
מדליקין [שבת] דף כ"ח [ע"ב]. ולא שייך במזוזה
נתפרין, ולשון רש"י מגילה דף ח' ע"ב ד"ה
לתפרין צ"ע.

11.רשב"א מגילה (ז):

למשה מסיני. ואי נמי⁸¹⁷ איכא למימר דאין בין
ספרים לתפילין ומזוזה, למאי דשוו ביה
תפילין* ומזוזה קאמר, אבל במה שהתפילין
מוחלקין מן המזוזה לא איירי⁸¹⁸. והוא דאמ'
בגמרא⁸¹⁹ הא לתפרין בגידין איפשר⁸⁵⁰ דאיתיה
נמי במזוזה* היכא שכתבה בשני עורות
ותפרן⁸⁵¹ אי נמי אם נקרעה⁸⁵². אלא דההיא

1.ר"ן נדרים דף (לג.)

אינשי אסור במודר הנאה אכל רבנן דפליגי עליה סברי דכל היכא
ללא אסר עליו אלא הנאחו כה"ג לא מקרי הנאה דכיון דמידי דלא
קפדי בה אינשי הוא אין זה קרוי הנאה ממזכיר, ואם חלמרה דהכא
משמע דנדריסקת הרגל לא קפדי אינשי שרו רבנן ואילו צפי'
חוקת הנמים (כ"ג דף ט:): אמרין

3.טורי אבן מגילה (ח.)

דריסת הרגל הא לא קפדי אינשי. מחוק
פירוש הר"ן שם בנדרים (ל:): דיה
אפילו ויתור) משמע דהכי פירושו כיון דמידי
דלא קפדי אינשי הוא אין זה קרוי הנאה
ממזכיר. וקשה לי על זה אטו באיסור הנאה
מידי דלא קפדי מי שרו, הא תנן בפרק ג'
דעבודה זרה (פמ"ח) גבי אשירה לא ישב בצילה
ולא יעבור תחתיה, והכי נמי מצוין בפרק ב'
דפסחים (כו): דאסור לישב בצילו של היכל גבי
ר' יוחנן בן זכאי שישב בצילו של היכל ודרש,
ואמר התם דקול ומראה וריח גס קודש אסור,
והא כל אלו לא קפדי דהא לא מחסר לה כהא,
אפילו הכי באיסור הנאה אסור, והכי מוכח
בגמרא כממה מקומות. ומדברי הרשב"ם בפרק
ג' דבבא בתרא (נז): משמע דמידי דלא קפדי
הוי ליה הפקר, גבי הא דמשני התם הכא בחצר
השוחפין עסקינן דבהעמדה כדי לא קפדי,
פירוש כיון דלא קפדי בעמידה הרי הפקירו את
החצר לכל בני החצר לעמוד בו ולגבי העמידה
אין לו חלק בו, ואולי הר"ן גם כן כיון לזה
אלא שאם כן לא היה לו לתוס' דבריו ביותר.

ולי נראה לפרש דכל מידי דלא קפדי אינשי
ואין דעתם עלייהו אין דעת הגורד מחבירו
לאסור באלו, ודברי קרובים לפירוש הרשב"ם.

5.קובץ שעורים בבא בתרא אות רנ"ו

[רנ"ו] דף ג"ו: אסורין ליכנס לחצר, ואי איתא
דלא קפדי, מותר ליכנס, דהפקירי לכל בני החצר
לעמוד בו, ולגבי עמידה אין לו חלק בו, ע"כ
רשב"ם, ומכאן מוכח, דדבר שאינו מקפיד הוי
הפקיר, דאי נישא כמיש באבני מילואים סי' כ"ח
ס"ק מ"ט דהוי מתנה לכל מי שירצה לזכות בה,
אמאי מותר במודר הנאה לטביל מתנה ממזכיר,
אלא ודאי דהוי הפקר אבל קשה. דאיר מהני
הפקר כזה שאינו לכל העולם, וכבר תמה כן
בטורי אבן, מגילה ח', והר"ן נדרים ל"ב, כתב
דכיון דאין דרך העולם להפקיד, לא הוי כמתנה,
למ"ד ויתור מותר, ובטורי אבן שם הקשה,
דבאשירה אסור לישב בצילה אף שאין דרך
העולם להפקיד בזה, וי"ל דאח"כ אילו אסר נכסיו
יהא אסור אפילו למ"ד ויתור מותר, אבל הר"ן
קאי שם שאסר הנאחו שלא יתנה ממנו, וזה לא
נקרא בתנה ממנו, וכן הוא בתוס' רע"א בנדרים
ר"פ השותפין, דבאוסר נכסיו לא אמרינן ויתור
מותר, ודבר פשוט הוא, דאפילו בלוקח ביותר
דשירי במודר הנאה, מי"מ אסור במודר מנכסיו,
כמיש הר"ן נדרים ל"א, והתם א"א לפרש
מטעמא דהפקר, דהא לא מיירי בשותפין, ולכל
העולם לא הוי הפקר רק לבני החצר, ומשוי"ה
הוצרך הר"ן לפרש, דלא אסר הנכסים אלא
שלא יתנה ממנו, אבל הכא בשותפין איירי
שאסר הנכסים, והא דמותר מטעמא דלא קפדי
ע"כ צ"ל דהוא מטעם הפקר.

